

عنوان مقاله:

رابطه اسکان مجدد و آسیب پذیری سکونتگاه های روستایی نمونه موردی: روستاهای جابه جاشده پس از سیل 1384 استان گلستان

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

معصومه نیاستی - دانشجوی کارشناسی ارشد بازسازی پس از سانحه، گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران.

سیدامیرحسین گرکانی - دکتری معماری، استادیارگروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران.

خلاصه مقاله:

مخاطرات طبیعی در اغلب موارد، تلفات سنگین جانی و مالی بر سکونتگاه های انسانی وارد می سازد. زیرساخت های نامناسب، عدم توزیع عادلانه امکانات میان شهرها و روستاها، نابرابری های اجتماعی و اقتصادی، سبب روند رو به رشد آسیب پذیری سکونتگاهی کشور در برابر مخاطرات است. هدف از این پژوهش، بررسی آسیب پذیری سکونتگاه های روستایی جابه جاشده شرق استان گلستان پس از سیل 1384 می باشد. این پژوهش از نوع توصیفی-تحلیلی و داده های آن در دو بخش کتابخانه ای و میدانی جمع آوری شده اند. جامعه آماری حاضر مجموعه ای از، ساکنان شهر فراغی (تجمع 11 روستا) و روستاییانی که به روستاهای چاتال، قپان علیا و سفلا بازگشته اند می باشد. برای مقایسه آسیب پذیری در دو نمونه، از آزمون t نمونه های مستقل استفاده شده است. بررسی ها نشان دهنده ی افزایش میزان آسیب پذیری شهر فراغی در ابعاد اقتصادی، اجتماعی و کاهش میزان آسیب پذیری کالبدی - محیطی آن نسبت به سه روستا می باشد. از آنجاکه کاهش آسیب پذیری منوط به کاهش خسارات در تمامی ابعاد است؛ به نظر می رسد که بازسازی پس از سیل 1384 استان گلستان نه تنها در کاهش میزان آسیب پذیری این محدوده موفق نبوده بلکه بر روند روبه رشد آسیب پذیری آن موثر بوده است.

کلمات کلیدی:

آسیب پذیری، جابه جایی، اسکان مجدد، شهر فراغی، استان گلستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/760342>

